

† C O R N E L I U

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU,
EPISCOP AL STRĂVECHII EPISCOPII
A HUȘILOR,

**Slujitorilor lui Hristos Dumnezeu
din parohii și mănăstiri
și la toți dreptcredincioșii creștini:
Har, milă, pace de la Hristos Dumnezeu
Care pentru noi și mântuirea noastră,
astăzi, în Betleem S-a născut,
iar de la noi părintească binecuvântare!**

Hristos Se naște, măriți-L; Hristos din
ceruri întâmpinați-L; Hristos pe acest
pământ și în această lume, înălțați-vă!

Această mare zi și sfântă, unică și irepetabilă
în istoria lumii, ne-a adunat în sfintele biserici
pentru a trăi și mărturisi credința că, Dumnezeuul
Cel veșnic, prin care S-au creat toate, se face Om,
ca pe noi oamenii să ne facă sfinți și casnici ai
noii și veșnicei Lui împărății (**Efes, 2,19**).

Cu bucurie nesfârșită și cu tainică credință
întâmpinăm și în acest an, ziua Nașterii Domnului
Iisus Hristos, pentru că nicio altă zi n-a schimbat
înfățișarea, sufletul, gândirea, simțirea, viața

întregii lumi ca această zi a coborârii Domnului la noi. Nici un alt fapt istoric, genial, nou și nemaîntâlnit petrecut adesea nu a fost folositor, încurajator și mântuitor, ca venirea în trup a lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

Venirea Mântuitorului la noi oamenii sub chip de Prunc din Fecioara Maria și de la Duhul Sfânt, S-a pregătit tainic în toată Legea Vechiului legământ, iar astăzi, la o margine de oraș departe de lume, de palate, slujitori, cronicari, de cele obișnuite și necesare ale lumii, acolo a venit Cel ce avea să schimbe fața și istoria ei pentru totdeauna. Prunc de neam sfânt, cu tradiție în casa regală a lui David, se naște necunoscut, într-un moment istoric, plin de griji lumești, de neatenție și de frământări.

În ceasul recensământului ordonat de împăratul Romei, Octavian Augustus, vine în lume, un Prunc într-un staul, în neatenția puternicelor împărății exploatare și efemere, trecătoare și brutale; care pe cât de Sfânt, pe atât de smerit, Omul cel mai mare care a existat pe acest pământ, Cel care va aduce un nou început de drum spre o altă împărăție care nu mai are sfârșit.

„Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Cărei stăpânire e pe umărul Lui, și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte

al veacului ce va să fie, iar împărăția Lui este veșnică“ (**Isaia, 9,5**).

Pe când imperiul Romei se întindea ca împărăție universală, mare, puternică, strălucitoare cum nu mai era alta, în orașul Betleem din Iudeea, lua ființă o nouă împărăție, veșnică și fără sfârșit, împărăția lui Dumnezeu. Pruncul Cel născut astăzi purtat în brațe de Fecioara mamă, ocrotit de blândețea bătrânului sfânt Iosif, vine să mântuiască lumea, să-i dea sens vieții și să o cheme către noua împărăție care este Biserica, pe care o va întemeia prin sângele Său nevinovat vărsat pe cruce pentru noi toți (**F. Ap. 20,28**).

Aceasta este marea taină a credinței noastre pe care astăzi o trăim, Dumnezeu S-a făcut Om, ca pe oameni să-i facă veșnici și nemuritori în noua Sa împărăție.

Iubiți frați și surori în Domnul nostru Iisus Hristos,

În momentul Nașterii Domnului, lumea în mijlocul căreia El a venit, era rătăcită, idolatră, complet împotmolită în păcate, și mergea spre pieire.

Nici astăzi nu s-a schimbat mai mult, ci este încă în suferință, singurătate, păcat, întristare, teamă și nemulțumire. Deși progresul științific,

tehnic, medical a înaintat, bolile, suferințele, războaiele, teama pentru propria viață, sunt mereu actuale.

Domnul Iisus Hristos, a adus odată cu venirea Sa la noi, învățătura Sa care are ca bază, pacea, binele, frăția, dragostea, iertarea, vindecarea, dar lumea este încă departe de ele. Lumina stelei ce strălucește noaptea este mereu prezentă, Hristos este Lumina Lumii, (**Ioan 8,12**), Cel ce crede în El și-L mărturisește nu umblă în întuneric, ci chiar dacă va muri, El va trăi, (**Ioan 11,25**).

Acest adevăr l-a primit și-l păstrează Biserica întemeiată de El, unde aflăm iertarea, mângâierea, vindecarea, unde gustăm din izvorul vieții și al sfințeniei.

Această Biserică ortodoxă, Una, care a păstrat nealterată taina credinței pecetluită cu viața și sângele Sfinților Apostoli, martirilor, cu lacrimile de pocăință ale cuvioșilor, ale mamelor care ne-au învățat sensul crucii biruinței și al răbdării, mărturisește și ne întâmpină astăzi, creând în noi cea mai mare bucurie nepieritoare nu doar de o zi sau două, ci una fără limită pe care o simțim, cântând colindele copilăriei noastre învăluită de persecutorii fără Dumnezeu de atunci, dar din nefericire și de astăzi, mai perfizi, vicleni și demni de compasiune ca și cei dintâi.

Așa cum avem o familie, un neam, o țară, tot așa avem o Biserică, Sfântă, fără păcat (**Efes. 5,27**),

care ne cheamă la o nouă viață, o viață prin Taina Sfântului Botez de creștin mărturisitor, apărător și vestitor al Adevărului care este Unul, Iisus Hristos. Până la El, lumea era în întuneric, după El, lumea are posibilitatea de a alege viața sau moartea, calea luminii sau întunericului; lupta pentru viața cea veșnică sau trădarea propriului suflet spre pierzare și osândă veșnică.

Tot mai mult omenirea se îndepărtează de Dumnezeu și Biserica Lui, merge pe calea morții care este plină de blesteme, minciună, ucidere, moarte, viclenie, egoism, plăcere, lăcomie, asuprire, exploatare, lene, beție, înșelăciune, plină de tot păcatul.

De aceea însingurarea, suferința, uitarea, părăsirea și neomenia sunt întâlnite în viața bătrânilor bolnavi, a copiilor abandonați încă de la naștere, a celor uitați pentru că lumea preferă moartea în locul vieții.

Tragediile timpului contemporan au și făcut ca omenirea să fie pe pragul prăpastiei, refuzând chemarea Bisericii, glasul Mântuitorului Iisus Hristos prezent în ea până la sfârșitul istoriei **(Matei 28,19-20)**.

Cauza răului din lume sub toate formele lui este necredința, brutalitatea, indiferența, discernământul ce lipsește și se termină cu nebunia omului contemporan.

Ca odinioară, Biserica lui Hristos deranjează, chipul satanic al omului desfigurat și fără perspectivă, a omului incapabil de milă, de a deosebi pericolul ascuns în binele negat, cosmetizat, fals și perfid, mincinos și pervers propagat cu violență și nerușinare, a devenit imaginea obișnuită a zilelor noastre.

Noi creștinii ortodocși avem marele privilegiu de a trăi, mărturisi și apăra taina dreptei credințe (**1 Tim. 3, 16**), chiar cu prețul vieții. Noi trebuie să trăim tainele sfintelor sărbători, deși pe pământ, dar cu bucuria cerească. Noi astăzi suntem chemați să deschidem ușa în spatele căreia se află durere, uitare, suferință, necredință, alcoolism și nepăsare. „Trebuie să-i iubim pe toți oamenii, deși suntem tot mai prizonieri. Suntem insultați, dar să ne rugăm pentru toți, să facem binele deși nimeni dintre fiii întunericului nu recunoaște aceasta, ceea ce este sufletul pentru trup, aceea trebuie să fim noi în această lume!“ (**Epistola către Diognet, trad. Pr. D. Fecioru, p. 349**).

Nu vă lăsați amăgiți, stați împotriva diavolului și el va fugi de noi, apropiați-vă de Dumnezeu cu credință și cu dragoste (**Iacov 4,7-8**), mergeți pe calea Bisericii, apărați-o și mărturisiți-o!

Dăruiți-vă sufletele Domnului păcii și al bucuriei, trăiți viața în sfințenie și fiți lumină în noaptea întunericului.

Cuvântul și învățătura Domnului rămân în veac, aceasta este cea mai mare comoară pe care o primim în sfintele taine ale Bisericii.

Acest Cuvânt viu și lucrător, mereu veșnic călător împreună cu noi, Dumnezeuul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos să ne însoțească în această scurtă și trecătoare viață, să ne dăruiască ani binecuvântați spre salvarea sufletelor noastre și spre biruința Bisericii Lui!

Către Domnul Hristos născut pentru noi mereu pururea rugător, al Bisericii Lui slujitor și al vostru al tuturor,

† **CORNELIU**

EPISCOPUL HUȘILOR

This image shows a single page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.